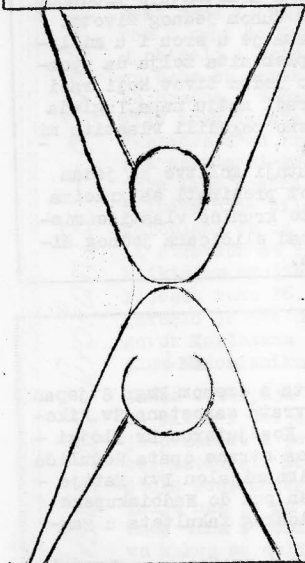

LANTERNA SV. MARKA

26. VII. 1967.

26. VII. 1942.

Don IVO MATIJACA
KORČ. DEAT

Jedna misao vodilja

Jedna misao kao vodilja na početku albuma. Iza svake sličice aktivnosti i života stoji jedan život. Svaki ka-
men je satkane gradjevine i duha i arhitekture produhovljen duhom jednog života. I nama je u srcu i u mislima plemenita želja da upoznamo jedan život koji radi i gradi medju nama. Izgleda da smo pogodili vlastitu misao:
u šutnji molitve za jedan život prebirati sa zrcima svete krunice vlastite misli nad sličicama jednog života.

NA početku

Jedna vizit-karta s imenom Msgr Stjepan Dr Bakšić kraj vrata samostana Sv. Nikole i dogovor sa Koadjutorom Dr Alojzom Stepincem sa strane opata Bodulića - franjevačkom gimnazijalcu Ivi Matijaca bio je otvoren put do Nadbiskupske gimnazije i Teološkog fakulteta u Zagrebu.

Dr Bakšić, kanonik i profesor na Bogoslovnom fakultetu uvelike je olakšao brige roditelja i ljubav don Maša, financijski omogućivši školovanje i dohvat ideala.

*Katedrala od Brokanta * OBNAVLJAMO*

ŽELJE

Ratna godina 1942. Trebalo je šest dana iz Zagreba s kuferom u ruci do Korčule. A obitelj i prijatelji godinu dana su spremali škrte deke brašna i šećera za taj dan. Nije ipak izostala ni vitova "katedrala" od krokanta ni prošek osamdeset-godišnjak od Šjore Iaze Boschi. Fotografija i filmova nije bilo. Korčulani su za čas zamijenili stravičnost rata radošću i kliktajem svojih srdaca. Pljesak ruku 26. srpnja 1942. izrazio je sve misli i nijemi govor Korčulana svom rođenom sinu - Nadomislniku.

Danas 26. srpnja 1967. obnavlja mo misli i želje izrečene prije dvadeset i pet godina u istoj katedrali kod obnovljenog stola Gospodnjeg.

Želja nam je da ova svečanost bude tiha i ponizna, baš onakva kakva se dolikuje razgovoru duša u "domu Gospodnjem" - da tako omilimo Gospodinu i našim Opatom budemo zauvijek

U "DOMU GOSPODNJEM".

Ovo je glas koji nas veseli i raduje.

B
A
T

Jesen 1942. godine bila je pe-
čatljivo tmurna i olovna. I
produljila se pune 2 godine.
Dani su bili ispunjeni zbri-
njavanjem stotine djece is-
tjerane s istočnih strana te
sakupljanjem hrane za one ko-
ji još čekahu ljubav župni-

ka Jurja Miklaužića i kapelana.

A nekoliko puta trebalo je ići daleko
prema istoku, da se izbave dobri ljudi.
Ne bez uspjeha. Uostalom, borci su vje-
rovali i tako su otkupljivali svoje za
dužnice pruženog materijala i izbavlj-
nja od smrtnih klopki...

Magla
Sjena

Ratna magla već je obrubila
podnožje Sljemena. Kapelam-
ski život teče i nadalje u-
trtim dužnostima.

Utjeha se unosi pod krovove
mnogih ojađenih i progonje-
nih. Osuda zemlje ne mora bi-
ti i osuda Neba.

Kasnije, unajmljenim seljačkim kolici-
ma bijeli kolar dnevno vuče juhu, kruh,
povrće i voće do obližnjih Millerovih
ciglana ljudskim sjenama deportiraca

iz Makedonije, Srbije i Slavonije—od
kojih je svaki dan 10—15 tifusnih
kostura trebalo blagosloviti na vra-
pčanskom groblju.

K
A
P
E
L
A
N

Bile su to godine kapelan-
skog izgaranja uz dobroga
oca i plemenitog župnika
Dr Miju Selca.

23.XII.1947. umro je opat
Don Pero Kalogjera. Korču-
lani traže Korčulanina.

Biskup ne uspijeva nagovo-
riti Don Joza i Don Boža za ovu slu-
žbu. Svećenstvo, Bratovštine, a osobito
šjor Dome Šteka i šjor Gabre Bernar-
di iz Splita na široko poduzimlju ak-
ciju, da se Korčulanin u Zagrebu vra-
ti Korčuli. Uspjeh se pokazao krajem
god. 1949.

Svečano Ustoličenje novog opata bilo
je 30.VII.1950.

Takovu svečanost ustoličenja Korčula
do tada nije sličnu vidjela. A nebo
je bilo zastrto mnogim oblacima. Sto-
ga se i Ap. Delegat skanjivao razumje-
ti radost i kliktaž Korčule.

U svojoj nastupnoj propovijedi Opat je iznio svoje geslo: "Quam dilecta tabernacula tua Domine-Kako su dragi Hramovi Tvoji, Gospode!"

U svakom čovjeku Gospod je sazdao svoj hram: ljudsku dušu. I jer je duša stvorena na sliku Božju, velika je i lijepa. Stoga kao svećenik i novi pastir uzima za svoj glavni i najvažniji životni zadatak: rad na očuvanju ljepote ljudskih duša, što znači rad na Božjem hramu u čovjeku.

No Gospodinu su na zemlji sazdani i hramovi, što ih je podigla vješta i pobožna ljudska ruka. Crkve nijesu samo simboli vjere, one su i pravi stanovi Gospodnji i Njegove djece: u njima se uz žrtvenik i žrtvu sakuplja Božji narod, da od Oca prima i Njemu daje.

Zato uzima kao drugi zadatak službe: obnova, uljepšanje i čuvanje naših crkava koje su od rata i onako tužne i jadne.

Od ovog Dana i ovih nastupnih riječi - protekle su duge godine. Ukupno već sedamnaest na broju...

Danas - svjedočimo za njegovu živu prisutnost u ovom našem Gradu. Bijela maglica obrubila mu prorjedjene pramenove glave. Ali ostao nam je uvijek žustar, hitar - kao da je njegov dan na kraju, a čekaju ga toliki bolesni, potrebni, djeca i mladići, toliki još planovi oko dragih spomenika i umjetnina...

Naša djeca, ministranti, osjetili su odmah god. 1950. prisutnost čvrste ručke koja želi od njih učiniti vrijedne službenike oltarne. Ta prva danas slušajući sedamnaest prošle godine, početka staru pod srcem onog zasigurno goslov njihovim obiteljima.

PRVA
GENERA
CIJA

Budite sigurni, duh prodire i kroz zatvorena vrata. A ona će se jednog večerog dana ipak otvoriti. Prva se generacija najradije pamti.

Recite vi mladi svećenici iz korčulanakog Dekanata i susjedstva, zašto Vas tako često susrećemo na ulicama našega Grada? Zašto Vas ne smetaju bure ne, ni ljeta, da dodje naš Grad? zite i što Možda sav jevanje, riječ? vodi u Kor

otvoreno
SRCE

čulu, jer znate da ćete tu naći ne samo gostoljubiv dom, nego pruženu ruku i veliko srce brata svećenika. . .

Ima ih koji svijetom prolaze bezbrižno, kojima život teče kao tiha, mirna rijeka. Ima koji ne znaju što su problemi i jadi živog je više sa prvim gosti ponije plećima tešlje ljudske naličja. Koliki iza janog lica smirenih i lika kriju trganja, možda tragedije !
Ima ih koji pate...
Tko da to zna!

Tko do Boga na nebu i do onoga kojega nam je Bog u svom milosrđu ovdje postavio, da nas umjesto Njega hrabri i potiče.

I suza koja je otrta i bijeda koja je shvaćena i radost koja je podijeljena i utjeha koja je darovana u ime Kristovo i Krista radi !

PRISUTNA *gelina*

U sagledanju jednog razdoblja od 25 godina, radosno se uključuju i Sestre Dominikanke. U ovoj sredini je i Matična kuća Kongregacije. Ostajemo trajni svjedok plodonosnog rada onoga koga je naša Kuća pratila radošću još od njegovih dječjačkih dana.

Vekale smo bilježile njegove uspjehe i ostvarenja i one pri duhovnoj izgradnji povjerenih mu duša na prvom mjestu, a onda pri spomenicima, osobito na Katedrali, gdje naše sestre vode sakristansku službu i pjevanje. Radosne smo i svaki put, kad je Opat u našoj sredini: koristimo se njegovim sugestijama u svakom pogledu našeg rada i problema.

U njemu nalazimo ne samo svog župnika, nego i svog brata i prijatelja. Zahvalne smo Mu na zdušnoj suradnji kroz minule godine, a osobito onda, kada nam je bilo posebno teško i suđbomosno.

Polje rada je široko: duše čekaju savjeta i jakosti, umorni: poleta i snage, savjeta i smjernica. Budite to i nadalje svima! Dominikanke.

Naši predci

još 1623.go
Jozipa-dob-
tanovu za
šnim i bole
raditeljima
njihovih o-
vim okolno-
je bila za-
je samo za-
povijesti -
va i značaj
ustanova, ne
oznih okvi-
da.

Bila je dak
mana zami -
Banku u na-
proširenim
noviti je s
povijesno i
klopljenu s
da bude tu,
sutnost, sta
braću koja
na je 1966.
njezinog su
ovaj kratki
jače nego

Koliko je staraca, bolesnika, majki i po-
trebni osjetilo brigu svoje braće! Ved-
rina je najviše ušla pod ovakve krovo-
ve o Blagdanima Kristovog "čovjekoljub
lja"... A duh i vodstvo je prisutno.

osnovali su
dine Banku Sv.
rotvornu us-
pomoć siroma-
snim brodog-
i članovima
bitelji. U no-
stima Banka
mrla. Ostala
bilježena u
kao zanimlji-
na socijalna
izvan religi-
ra našeg Gra-

le duboko hu-
sao obnoviti
šem vremenu s
značenjem. Ob-
istim imenom,
humanitarno u
nekadašnjom,
kao naša pri-
lna briga za
trpe. Obnovlje
A rezultati
djelovanja u
period, više i
značajni su.

Mladi su nemirni
mladi su buntov-
ni. Ali mladi su
i puni želje
za znanjem
potrebni od-
govora i rje-
šenja život-
nih problema,
pouke o dobru
i zlu, a naroči-
su potrebni Ideala.

A nekada je tako malo razumjevanja
za prave težnje mladih: pruža im se i
materijalno blagostanje i okružuje ih
se sa površnom zabavom - "slatkim živo-
tom". A oni su ipak nemirni. Žele neš-
to drugo, ponekad ni sami ne znaju što -
-ali žele nešto što će im ne samo za-
okupiti osjetila i maštu, nego što ih
može oduševiti i ispuniti srca i nji-
hovu lijepu mladost.

zato pitaju, traže. Pitaju otvoreno i
bez sustezanja sve ono što žele otk-
riti, ono u čemu kolebaju, ono što ih
muči. Žele čuti nauku Crkve. Njihovi su
problemi uistinu životni, nerijetko i
teški do trganja i suza.

Nije plemenito ostaviti ih same.
Tribina mladih naše Župske zajednice
prihvaća mlade i zajedno s njima želi
ostvariti stav prema životu i svijetu.

mladi
pitaju
traže...

Mlada

MISA

Sasvim ćemo jednostavno i smireno reći: Mlada Misa našeg Korčulanina don Luke Depolo potpuno je okupirala i ispunila misao i život don Iva. Zimi 11. prosinca 1966. sazidao je Gospodinu "grad na gori".

Nova velesila vlada svijetom i dušama. To je štampa.

Našom Župskom zajednicom svakih petnaest dana razmili se 350 otisaka katoličke novine "Glas Koncila" i svakoga mjeseca mnoštvo časopisa i glasnika.

Neka se vidi i naš profil, naš život i duh! Treća godina će brzo zaći, otkako se "Lanterna Sv. Marka" svaka dva mjeseca, željno očekuje na svako korčulansko ognjište i u Korčuli i po svijetu.

A prijatelji se nadahnjuju i raduju.

MOMENTI

"hoda po rubu"

TRADICIJA

Korčula je bogata tradicijom. Kroz generacije se čuvaju i prenose stare, ponosne legende o po-
stanku Grada, o hrabrim obranama i čudesnim iz-
bavljenjima od Aragonske i Turske najezde, o

brodogradnji i klesarstvu...
Jednako tako živi su i trajno prisutni stari crkveni običaji, bratimske ponosne tradicije, stare slatke melodije i potresni tekstovi djedovske hrvatske ikavštine...

Ovo naše vrijeme-svojim životnim tem-
pom, trkom i nemiroj ugrozilo je taj
duh tradicije. Mladost poslijeratnih
generacija, kao da je bila spremna, da
se vlada "modernom", da odbaci tradici-
ju čak i iz crkve. Velika opasnost bi-
li su ti momenti "hoda po rubu". Jer o-
staviti i zaboraviti baštinu djedova-
-prvi je, ali odlučni korak u osiroma-
šenju ne samo ličnosti pojedinaca, ne
go i kulture cijelog jednog kraja.
Za neke možda nesхватljivom upornošću
očuvana je predragocjena korčulan-
ska tradicija.

Procvala je novim cvatom i svježinom:

svi stari običaji i napjevi kroz litur-
gijsku godinu, osobito o Božiću i o Ve-
likoj sedmici, dječje kolede, Bratimske
kongrege, stari napjevi, Molitve u Svima
Svetima, procesije i blagoslovi, Bratim-
ski "diritti" i običaji- sve je to utka-
no u ovo naše vrijeme.

Korčaci prije Liturgijske REFORME

Korčulani su od davnine cijeli svoj s-
vakodnevni život povezivali s crkvenom,
liturgijskom godinom. Još više -liturgi-
jski obredi, funkcije i napjevi nerazdvo-
jni su od specifičnog korčulanskog me-
taliteta. Starije generacije bile si na-
viknute da aktivno pjevaju, pomažu i su-
djeluju u obredima. Dapače Bratovštine
imaju i zasebno "bogoslužje riječi" još
tamo od XIV stoljeća.

Ali vrijeme unosi novotarije posvuda,
pa i u crkvu. A mladi su postajali sve
pasivniji u liturgijskom sudjelovanju,
dok se stariji teško privikavaju ovak-
vim "novotarijama".

Već g. 1958. Korčula je tiskala male k-
njižice "SV. MISA"-u kojoj je donesena.

na latinskom jeziku cijeli tekst s-
talnih dijelova Misse, a kod kojih uče
stvuje puk ili ministranti. No da vje-
rnici ne bi ove svete tekstove izgo-
varali krivo i bez razumjevanja-to je
tekst štampan kako se izgovara, a do-
dan je hrvatski prijevod.

Djeca, mladež, a za njima polako i sta-
riji- nekada i uz izvjesno "brontula-
vanje"-počeli su opet aktivno sudje-
lovati i uvelike recitirati latinski
sv. Misu. Nije danas problem kojim je-
zikom vjeran puk moli svoju Misu: da-
li latinski ili hrvatski.

Sve nas je ovo uvodilo u duh II. Vati-
kanskog Koncila koji danas od nas za-
htijeva "svijesno i djelotvorno sud-
jelovanje kod svete Misne žrtve".

I oni drugi, od žrtve, ruku
i darivanja h r a m o v i :

QUAM DILECTA TABERNACULA TUA

DOMINE -

KAKO SU DRAGI HRAMOV I TVOJI

GOSPODE ! . . .

Katedrale

Kadgod se bude govorilo ili pisalo o Korčunjenih graditelja XV st.: Hranića, Agoševića, Markovića, Ratka Ivančića, Marka Andrijića i iz sredine dvadesetog stoljeća. Ljepota, koju su ovoj vanrednoj gradjevini ča zubom vremena nagrizena, nerazumjevanjem Vratiti Katedrali njezin nekadašnji sjaj, bila je velika zamisao. Zamisao koja je Već god. 1950. počeli su radovi na obnovi svjedoci, da je ova crkva bila godinama, a lja, popravljja, stvara i uljepšava. Rezulta da ih više ni ne primjećujemo. Kao da smo bilo oli je moralo bit"! Bacio letimični 1950-1954 : izvršeno je prvo, djelomično urija (od ciborija) prenesena je na prikladn Mramorni tronet Tabernakula prebačen je kao čena je glavnom oltaru Tintoretova pala. na. Korna sjedala snižena. Razlupani prozori 1954 : Katedralna pijevnica (basatur) bila ni galerija upotrijeбивši stari ogradu. Ta- Iste godine demontiran je oltar Gospice sa odgovarajuće mjesto: na zapadni zid tornja. 1959 : uklonjena je dotrajala, barokna buso Stara busola je obnovljena i ugrađena u 1959 : demontirana je kamena propovjedaoni ne Katedrale i ponovo sagrađena na ugao ropovjedaonica XV st. biskupa Vita Ostoića. 1961 : obnovljen je u cjelosti drveni go- dina bio prekrit teško oštećenom žbukom. 1962 : nastavljeno je definitivno uredje-

lanskoj Katedrali morat će se uz velika imena ča, Marka Miličevića, Ratka Brajkovića, Andrije ostalih spominjati i ime njenog obnovitelja

udahnuli njezini neimari, bila je kroz stolje- poedinaca nagrađena, slabim znanjem narušena. obnoviti njezin svečani, dostojanstveni duh - tražila hrabrost, upornost, znanje, ljubav i žrtvu. Katedrale. Ni danas nijesu završeni. Svi smo mi i sada je, - radilište na kome se neumorno obnav- ti su veliki. No mi smo toliko na njih navikli, zaboravili što je učinjeno, jer "ovako je uvi- ke pogled na prohujale godine obnavljanja : redjenje Svetišta: kamena ograda ispred prezbite nije mjesto uz strane Vel. oltara. tron kipu Bogorođičinom u Našoj Gospojini. Vra- Uklonjena struktura drvenarije oko biskup. tro- po Katedrali zamjenjeni su prikladnom vitražom. je porušena, a nova sagrađena na prvotnoj visi- da su i orgulje demontirane. pilastra do Sv. Roka, te prenesen na prikladno i

la glavnog ulaza, a sagrađena je nova u kamenu. Opatsku biblioteku, kao ormar arhiva. ca kipara Frana Stecca sa desne središnje kolo- zvonika, kraj mjesta gdje je stajala gotička p-

tičke renesansni strop Katedrale, koji je 150 go- nje prostora kora i prezbiterija. Korni prostor

je snižen, a korna sjedala su postavljena iz 1962 : ponovo su izgrađene povećane orgue - 1964 : obnovljen je i uvršćen gornji dio je sagrađena željezna armadura umjesto one 1965 : izmijenjeni su oštećeni dijelovi na nakul, postavljena kamena balustrada za pri- 1966 : izvršena je rekonstrukcija Velikoga Oltar je posve oslobođen.

1967 : rekonstruiran je prvi i najveći pro- 1967 : kroz mjesec srpanj vrše se veliki- nog krova Katedrale. Krovište je raskrto i se crijepom krovište prekriva.

među kamenih stupova glavne ladje. Ije od 12 registara u novom, hrastovom ormaru. zvonika koji je u ratu bio oštećen. A zvonima drvene, koja je dotrajala. oltaru Gospe od Karmena. Tamo je igradjen Taber- česna klupe. To je sada naš oltar Sakramenta.

oltara tako, da misnik sada gleda u puk Božji.

zor gotičkog stila iznad glavnog oltara. radovi na popravku kamenih korniča ispod glav- postavljja se sigurnosna izolacija, a zatim će

Na 5

Centar svake crkve predstavlja glavni Žrtvenik. To je isticala već starokršćan ska arhitektura postavljajući Oltar na posebno, povišeno i istaknuto mjesto u glavnoj ladji crkve u centru apsidalnog ili prezbiterialnog prostora.

I u korčulanskoj Katedrali dan je glav- nom Žrtveniku posebni akcent ne samo sm- ještajem, nego naročito krasnim Andriji- ćevim ciborijem koji lebdi nad Stolom Gospodnjim.

Naglašeni raskoš baroka zaboravio je je dnostavni i uzvišeni smisao Stola Žrtve, te ga i u ovoj Katedrali bio pretvorio

Centar

u tron iskićen mramorom, pozlatom, cvijećem Još puno prije Koncilskih liturgija, odred bi započeli su radovi u smislu ove refor me. Ukonjen je mramorni tronet, drvenarija i svušna dekoracija. Konačno, oltaru je v- raćen prvobitni izgled: podnožje sniženo, na kome dva snažna pilona drže ploču. Slo- bodan prostor između pilona zatvara de- korativna željezna rešetka sa staklom i zavjesama, a unutra krije sarkofag Sv. To- dora-Suzaštitnika Grada. Pri zavjetnom "Ot voru Kaše Sv. Todora" električno svjetlo- dostojno osvijetli ovaj sjajan prostor.

Žrtvenik je uredjen tako da se na njemu služi Misa "prema puku". Prostor oko oltara pruža ugodjaj Stola Gospodnjeg u središtu crkve, u središtu zajednice koja Žrtvu prikazuje. Zato su uz krivulje apsida uz oltar smještene rezbarene klupe, a u prezbiteriju dominira centralnim pregledom crkve Ambon od rezbarenog drva na kamenom postolju, - dok je sućelice ambonu postavljen svećani, biskupski (opatski) tron. Svećenička sjedišta nalaze se i iza oltara.

Kada je na svetkovinu Sv. Todora 1966. ovdje služena prva Koncelebracija, tada se u potpunosti mogla osjetiti divna, uzvišena povezanost Božjeg naroda međju sobom i s Kristom u Njegovoj Večeri.

paramenti

Dостоjanstvo liturgijskih čina iziskuje ljepotu crkvenog ruha. A tekstil se uporabom troši, vremenom propada. Skupocjena odijela, drage relikvije prošlosti korčulanske biskupije, bili su predmeti pijeteta, u većini van uporabe.

Danas- obnovljeni paramenti sjaju se zlatom svog veziva, blistaju svježinom boja utkanih u likove svetaca, cvijetnih vitica i biskupskih grbova.

Naše Svečanosti ukrašene su ovim dragim i dragocjenim liturgij. odijelima, a u suvremeni život Zajednice unose po božnost i vjeru.

ČASNI KOSTI

Sale (dvorane) korčulanskih Bratovština imale su i imaju veliku ulogu u životu i vjerskom i kulturnom našeg Grada. U salama se s ljubavlju čuvaju časne tonige, dragi križevi, dragocjeni torci i ostali procesionalni nakiti. Te su dvorane ujedno i mjesta sastanaka bratima, za održavanje skupština-balotacija, a u prošlosti i svećanih "pasta", kao i prigodnih molitava. U svakoj sali nalaze i mnogi umjetnički predmeti, što sve pripada u bogatu baštinu naših povjesno-kulturnih vrednota.

Duge godine i prošli rat osiromašili su ove naše drage i časne prostore tako, da su već djelovali stravično, poput za puštenih svetišta.

1955. obnovljena je dvorana Bratovštine Gospe od Utjehe. 1961. zasjala je krasna sala Bratovštine Svih Svetih u bogatstvu svojih restauriranih bizantinskih ikona, bratimskih uspomena i torci. Dvorana je iz temelja posve obnovljena. 1965. uredjena je reprezentativna, nikada prije tako svećana i lijepa, dvorana Sv. Roka, s mnoštvom ekspozata.

Korčula je dakle u nizu svojih kulturno-umjetničkih zbirki dobila tri nove, uređene vrijednosti.

No više od toga, dragocjenije i za budućnost, značajnija je obnova bratimskog duha koji kroz obnovljene sale živo struji i obnavlja se u generacijama mladih Korčulanana.

To je bila misao vodilja pri uređenju ovih naših dragih prostora.

Šest CRKVI

Malena je Korčula, a tolike su u njoj crkve i kapele! Naši predci gradili su ih iskrenom pobožnošću i ljubavlju, kao vidljivi znaci njihove vjere i žrtve. Ukrašavali su ih kamenom dekoracijom, obogaćivali umjetninama, čuvali i popravljali.

No teške životne i materijalne neprilike osiromašile su ovaj puk, pa je ne samo njegovo profano nego i crkveno graditeljstvo teško oštetilo zub vremena, a pogotovo zulum ratnih dana.

Manje gradske crkve bile su tako poluruševine, neke sasvim napuštene, a druge pretvorene u magazine.

Zar je smisao i ljubav Korčulanana za nju

hće Svetinje, zakazala, nestala ?

Nije ! Iz vlage, paučine, zapuštenosti i ruševnosti pokretačka ljubav i energija jednog Korčulanina-uz materijalne žrtve državnih institucija, naših i seljenika i domaćih vjernika-sve se obnavlja i vraća Bogu i narodu pomladjeno i obnovljeno :

1952 : Crkva Svih Svetih.

1953 : Crkva Sv. Mihovila.

1955 = Crkva Naše Gospojine.

1958 : Crkva Sv. Petra.

1959 : Crkva Sv. Justine.

1965 : Crkva Sv. Antuna na Glavici.

Na Vodokršće god. 1960. svečano je blagoslovljena nova Opatska kancelarija i crkvena biblioteka u prizemlju Opatskog dvora. Tako se ovaj Ured ponovo vratio u prostor nekadašnje Biskupske kancelarije. Ukrašena je djelima novih hrvatskih umjetnika.

Biblioteka je dobila nove ormare i stalaže, novi raspored i popunjenje sa knjigama sadašnjeg Opata.

Arhiv je sredjen u adaptiranoj busoli, koja je prenesena iz Katedrale.

"POSUDENO

na 99

GODINA "

i umjetničkim starim predmetima. Sve je to Opat uspio "posuditi na 99 godina" iz korčulanskih kuća i od dobrih duša za inventar Opatskog dvora.

Opatski dvor, nekadašnji Biskupski, proživio je svoju višegodišnju metamorfozu.

Prostorije su prekrasne, sve parketirane, izgrađene kupatilo, uведен kućni vodovod.

A gotovo prazan nekadašnji dvor sada je uređen sa starinskim vrijednim namještajem

Inicijativni Odbor pismeno se obratio našim vjernicima i prijateljima u Korčuli, po Jugoslaviji i u Inozemstvu za doprinos -u počast Srebrnog jubileja našeg Opata- čime će se urediti prizemlje zvonika Katedrale za Krstionicu.

Ovim se svim Darovateljima Inicijativni Odbor toplo zahvaljuje !

NEPROCJENJIVO bogatstvo

Korčulani su stoljećima nabavljali i skupljali umjetničko blago i po crkvama, ali i po svojim domovima. Njihova širokogrudnost za lijepo namrla je ovom našem vremenu veliko kulturno i umjetničko blago. Neprocjenjivo bogatstvo zauvijek je ostavilo naš kraj to kom mnogih decenija sve do godina i -za rata. Ali je mnogo ovog bogatstva i ostalo rasuto po kućama, a često zabačeno po uglovima crkava i sakristija. A vrijeme je činilo svoje: tekstil je trunuo, drvo izgrizala crvotočina, boje sa slika otpadale.

Upornošću, znanjem i velikim zalaganjem kroz svega četiri godine najviše (od 1950.) stvorena je jedinstvena zbirka: Opatska Riznica Sv. Marka. A sjećamo se, da nije bila lagana "borba" oko njezinog formiranja. Trebalo je posve prekrojiti prvi kat Opatskog dvora uz ogromne žrtve. A to je bilo vrijeme i drugih mnogih zahvata na našim spomenicima. Bilo je u ono vrijeme neobično i zrikavo gledati korčulanskog opata u trenerki, prašna i

zamazana kako sa našim dečkima nosi svakakve građevne materijale. A tehničko i umjetničko kompletiranje Riznice gotovo nije dovršeno ni do ovih naših dana...

Riznica zadivljuje Korčulane i strance, stručnjake i priprosti svijet. Zadiavljuje i izaziva jednodušno priznavanje ne samo vrijednošću eksponata nego i ljepotom interieura izloženog prostora.

Desetci tisuća posjetilaca Riznice uvrerljivi su svjedoci uloge i doprinosa koji je Crkva imala i ima u stvaranju i održanju opće i hrvatske kulture u Gradu i na Otoku.

Opatska Riznica je uz Katedralu najveći ponos Korčule koji prelazi uvelike okvire našeg Grada.

Od istog auktora su u rukopisu naučne radnje:

1. Relikvijari Korčulanskih crkava,
2. Bratovština i crkva Sv. Mihovla,
3. Opatska Riznica Sv. Marka.

Kao majka

Ima jedno biće, koje u ovom mozaiku stvaranja stoji kao majka. Svaki pokret i njezina brižna misao odražava majku, a ona je Opatova -sestra. Zove se Marija. Živa je njezina prisutnost u svim akcijama stvaranja i obnove, a skrajnje povučena u duhovnoj aktivnosti svog brata.

I kad ih ovako promatramo -očima nam odmah otkrivaju tajnu, da su od prvih da na povezani da kroz život prodju zajedno u Božjem djelu. Možda je baš dobrotā vlastite majke, od prvih dana osjećala potrebu staviti ovo dvoje djece na jedan zajednički put Božjeg djela. A kad majka nešto utisne u žile, onda to život posvećuje. Sestra je od prvih gotovo dana svećeničkog života uz svoga brata.

I danas svojim marom i trudom, uz teške napore dana koji graniče sa bolom otvorenih rana i bolesnih očiju, ona se za sve brine: za prostrani stan, Opatsku riznicu, za ugostiti česte bratove kolege svećenike i iznenadne goste. Zato je duboko plemenito na dan ovoga Jubileja kod naše zajedničke žrtve moliti i za sestru Mariju.

tablun
klaka

RANJAVI PETA

Ranjavi peta svake akcije koja iziskuje mnogo novaca uvijek su financijska sredstva.

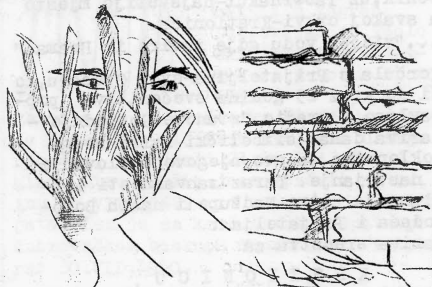
Jedan čovjek u našoj sredini dalekovidno je iskoristio poznanstvo i prijateljske veze u Zagrebu, Splitu i drugdje. Pisaci s-troj se naučio pisati Nadleštvima i domoćima plaćne i tragične poslanice koje bi normalno izazivale blagu rosu kredita ili darova. Mi u Korčuli za to smo osobiti "svjedoci".

A bilo je vremena, kad bi presušila sredstva - a planirano se moralo ostvariti. Tako su bili grubi dani g. 1953. Majstor zidar imao je besplatnog manuala, ali ni je bilo morta za žbukanje buduće Riznice... A preko puta se naveliko restaurirala zgrada budućeg Gradskog muzeja. Tamo morta na pretek! I dobre volje dobrih razumnih ulagača, s kojima je bilo lako "potpisati" sporazum.

Stari poduzetnik, naš dobri pok. protto Marin podvečer bi priredio tablun morta za sutrašnji rad na zgradi. A jutrom su tradan našao bi tablun napola prazan. Znao je "odkuda vjetar puše". Jednom se

tako srdit okrenuo prema palacu, zbacio baretu na frontin s glave, pa šireći ruke stao deklamirati gledajući prema palacu:

"Lupeži na peškariji, lupeži u butigi, lupeži na rotondi, lupeži na rivinji, pa lupeži i u paalacu...!" - a baretu bacio na pločnik.

Inicijativni Odbor urgirao je na don Iva, da na svetkovinu Sv. Ane - dne 26. VII. navečer u 7 sati - makar tiho odsluži svoju Srebrnu Misu pred Župskom Zajednicom. Na prikazanju Odbor će mu predati novčana sredstva za uređenje Krestionice u prizemlju zvonika.

SMISAO data

po sakramentu krštenja postaje ljudska duša hram Boga živoga. Zato je uz Žrtvenik, uz Tabernakul-najsvećije mjesto u svakoj crkvi-Krstionica.

..."vidjeh vođu gdje izvire iz Hrama."

Korčula s Prijateljima-svom Svećaru, koji je kroz 25 godina svećeništva popravljao i gradio "stanove Gospodnje"-daruje danas simbolički izraz svoga poklonstva za svo njegovo djelovanje i nastojanje. Izraz zahvalnosti i priznanja u ime Nadžupe i naših Domo-rodaca i Prijatelja :

daruje sredstva za

K R S T I O N I C U .

Gospodine, molimo Te, da ovaj naš dar, prikazan s ljubavlju, bude doista "izvor Života" za Korčulu, za generacije koje dolaze - a našem Opatu ostvarenje njegovog gesla:

QUAM DILECTA TABERNACULA TUA -

DOMINE !

DATUMI

V ŽIVOTA

Don Ivo Msgr Matija
ca rodio se u Korču
li 3.I.1916.

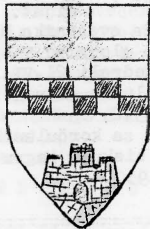
Njegovi jednostavni
i dobri roditelji:
Antun i Frana r.Ce-
balo-danas su mrtvi.
Gimnaziju je pohađja
o na Badiji, u Dubrov-
niku i u Zagrebu.
Diplomirao je Teolo-
ški fakultet u Zag-
rebu i položio licen-
cijat.

Zaredio ga za svećenika blage uspome-
ne Nadbiskup Alojzije Stepinac u zag-
rebačkoj Katedrali 21.VI.1942.

Mladu Misu služio je u Korčuli na Sv.
Anu, 26.VII.1942.

Ustoličen je za korčulanskog Opatu po
dubrovačkom biskupu Msgru Pavlu Buto-
rac 30.VII.1950.

Ovaj specijalni broj Lanterne priredi-
li su članovi Korčulanske župske Zajed-
nice u međusobnoj suradnji i dogovoru.

*Komunalnog
Zb. općina don Tinja Matijević naveden u aneksu.
snji zid katedrale.*

1967.